

REVISTA ORĂȘTIEI

Apare în fiecare Sâmbătă

ABONAMENTELE:
Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA
Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:
Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară
5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

„ASTRA”

Acesta e numele acelei instituții, care în zilele acestea ne-a procurat o adevărată bucurie.

Amintind despre vieța noastră publică din ultimii trei ani, istoria va scrie cândva pe o pagină a sa că: «atunci i-a cuprins pe Români o toropeală și somnolență ca pe vreme de nor și ploaie și conducătorii lor de toate felurile, în lipsă de altceva îi duceau la «îvingeri morale» uneori mai desastroase și decât perderile din toate punctele de vedere, și mai ales din punctul de vedere moral. Pentru-că, abstrăgând dela altele, îi făcea să-și peardă și ei înșiși respectul de sine arătându-le că nu sunt nici eroi și nici puternici, pentru-că acestia nu mințesc nici-când. Făceau, ca pe aceeași vreme generalii spanioli din Cuba, cari depeșau acasă: «Am bătut pe insurgenți de i-am stins, mai trimiteți 50.000 infanterie și 100 tunuri», ear' când trebuia să-și recunoască și înaintea lumii căte o înfrângere suferită din partea insurgenților sau Americanilor, reclamau pentru sine sus și tare învingerea morală și se îmbătau, dar' numai pe sine, cu ea; însă nu astfel ca să fie conștii că ei au avut v' un succes, fie și moral, care de altfel fără cel real e așa de rar ca corbul alb, ci ca lumea să-și țină de învingători, cel puțin morali. Astfel de învingeri morale au tot secerat, și atâtea, până când au pierdut totul.

Noi credem că istoricul, care va scrie astfel, va fi cel mai adânc și temeinic cunoscător al vremurilor noastre, pentru el trecute.

Căci într'adevăr am avut de înregistrat și noi până acum atâtea învingeri și succese «morale», încât, afară numai dacă am fi niște oameni, cari nu cunosc nici o cumpetare, ne-am fi

săturat de ele până 'n gât, chiar și dacă ar fi fost altceva mai bun. De aceea îi rugăm pe toți, câți comandă câte o parte mai mare sau mai mică din Români, în privința politică, economică, culturală, socială sau literară, pe generali și căprari, ca afară de locuri, unde ne e imposibil să câștigăm alte succese, decât morale, ca în congregații și municipii, să ne mai ducă și la învingeri reale. Altfel perim «cu zile în sin».

Să nu ni-se răspundă, că Românii, cel puțin acum, nu sunt buni de-a face cu ei nimic. «O turmă de oi condusă de un leu face mai mult, decât o turmă de lei conduși de o oaie», zice Homer.

Dar' oare să fie Românii un popor atât de miserabil?

Nu credem! Și nu credem pentru-că tocmai în anii acestia, cari vor fi pentru noi totdeauna de tristă memorie, s'au dat strălucite dovezi despre contrarul: adunările generale ale «Astrei» la Lugoj, «Societății pentru crearea unui fond de teatru» la Orăștie și pe cât putem judeca după rapoartele scurte și nepublicate încă întregi, a «Astrei» la Beiuș.

E imposibil a înainta numai pe un teren, fără a înainta în același timp și pe celelalte. Și avem atâtea de făcut pe toate terenele, și pe fiecare Român inteligent se vin atâtea oameni din popor și-i stau la dispoziție atâtea forțe, încât străinii ne invidiază. Și fiecare minut ne e scump.

Să caute fiecare în jurul său și va vedea câte sunt de făcut. Să pună apoi mâna pe lucrul, la care se pricepe mai bine și cătră care mai mult îl trage inima și cu atâți oameni, câți va putea aduna în giurul său pentru scopul respectiv să lucreze înainte până va termina, ori de sunt constituiți în vre-o societate după toate formele, ori de nu, cu titlul de director, președinte, secretar etc. sau fără nici un titlu; căci nu

acestea îi dau puterea de a munci, ear' ocaziune află câtă vrea, și fără ele. În toate țerile și totdeauna au fost și sunt oameni, cari fără nici un titlu sau post formal muncesc pentru progres și binele comun mai mult și mai cu succes decât toți ministrii de pe vremea lui, și săteni, cari muncesc mai mult și mai cu succes decât primarii lor.

Acelora, cari se tem de pedeci ca: intrigi, calumni, invidia și altele, le aducem aminte că Românul mai nainte de a pleca la drum socoate cât timp îi va trebui, cumpenește toate eventualitățile unei ploii, a unui vânt rece etc. și se pregătește pe cât poate, să le facă față, apoi își face cruce și pleacă cu D-zeu înainte; însă *nici-când* nu va întrelăsa o călătorie sau un lucru pe care *trebuie* și *voește* să-l facă și *nici-când* nu se va opri în drumul lui, afară numai dacă nu e slugă, trimis de stăpân. Pentru-că Românul nu e laș.

Și dela țeranul român ar putea învêța toți cărturarii nostri mai mult decât din toate cărțile din lume.

Pentru-că aceeași însușire puternică și sinceră, vreau să zic fără frase, aceeași rezoluțiune întru urmărirea scopului, tact, prudență și energie a dovedit și Asociațiunea în acești ani de grea încercare și prin aceasta a secerat o învingere *reală* în Bihorul adormit de mult, pentru-că întinde și întărește imperiul limbii și culturii românești, pentru-că face să ne mai și salte inima de bucurie și ne înseninează frunțile înorate de grija viitorului, și pentru-că în același timp ne învață și școală, cum putem să ajungem aceea-ce voim pe *ori-ce* teren, fie slăvită de tot Românul!

Să fie lăudați, iubiți și respectați cari o au condus și toți câți la Lugoj, Sibiiu, Mediaș și Beiuș i-au ajutat la învingere și au conlucrat pentru înaintarea ei, cu mult și cu puțin, cu punga,

sfatul și fapta, care cu ce și cu cât a putut!

Onoare celor-ce pe ori-care teren vor urma aceeași cale!

Manifestul Țarului.

Cel mai puternic împărat al lumii, Țarul Nicolae II. al Rusiei, a publicat prin ministrul seu de externe, contele Muraviev, un Manifest, care a fost adresat tuturor țerilor și statelor, *în care se propune o desarmare generală.*

Acest manifest a produs o mare surprindere în toată lumea. Deoarece e aproape de necrezut, ca acel împărat, care e considerat ca cel mai mare primejduitor al păcii, să aducă o astfel de propunere.

Două țeri se află, cari privesc mai cu neîncredere acest manifest, și acestea sunt Franția și Anglia.

Franția crede, că cu acest manifest Țarul voește să le tragă numai pe sfoară, și e mahnită, că Germania a și scris deja Țarului, că îl va sprigini din toate puterile pentru a duce la îndeplinire această propunere.

Anglia zice, că această propunere îi poate fi de folos ori-cărei puteri, numai ei nu.

Afară de aceste două țeri, toate celelalte își exprimă bucuria asupra acestei propuneri, care și dacă nu se va putea realiza, totuși are o mare însemnătate istorică pentru totdeauna, căci ea vine dela Țarul tuturor Rușilor.

O foaie germană, «Hamburger Korrespondenz», aduce știrea, că între împăratul Wilhelm II. și între Țar ar fi decurs deja pertractări foarte amănunțite asupra acestui lucru, și ar fi ajuns la deplină înțelegere.

Foaia socialistilor numită «Vorwärts» scrie, că această propunere e adânc chibzuită și e dată în lume, pentru a

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Pe gânduri.

...Și privesc în depărtare
Stoluri lungi de rândunele
Și ca ele-asa drumețe-s
Toate gândurile mele.

Nisuițele le mină
Pururea și în tot locul,
Însă pas cu pas din urmă
Le tot paște nenorocul.

'Mi-am fost zis cu hotărâre,
Și 'mi-am zis în multe rînduri
Să mă las în voia soartei
Și să nu mai cad pe gânduri;

Dar' 'mi-a fost cu neputiuță,
Căci nu sunt stăpân pe ele, —
Și tot trec cum trec în zare
Stoluri lungi de rândunele.

I. N. R.

Intre două verișoare.

Nu vă puteți închipui cât de plictisitor, ba chiar cât de nenorocit este, când cineva are două verișoare, cari se aseamănă prea mult una cu alta și când vrea să ia pe una din ele... de soțiel

Profira și Elisa s'amestecă într'adevăr prea mult una cu alta pentru-ca să poți alege.

Inchipuiți-vă doi trandafiri înfloriți pe aceeași ramură! având aceeași formă, aceeași culoare, același miros...

În cazul acesta îți mai rămâne încă mijlocul simplu să rupi ramura și să-ți iei pe amândoi trandafirii.

Dar' când ai ca amice două surioare gemene, amândouă blondine, amândouă albe ca crinul, amândouă cu doi ochișori albaștri, cu două buzișoare rumene, cu două salbe compuse din treizeci-și-doi de dințișori de șifid, cu grumazul lăptos încadrat de același guler de catifea neagră... — îți pierzi mintea!

Pe lângă aceasta amândouă cu același caracter... cu aceeași calități... și cu aceeași defecte... niște defecte foarte mici, ca de exemplu de a se privi din când în când în oglindă... (la vârsta de optsprezece ani aceasta se iartă!) și de a se lăsa să fie rugate puțin... oh! nu-

mai puțin de tot... ca să-ți cânte... cu al lor același glas melodios.

Pentru calități aveau un mănunchiu, aveau aceleași inime bune, compătimitoare; aceleași maniere gentile, plăcute, previiitoare...

Ele aveau până și aceeași voce, același obicei de a-ți turna ceaiul.

Voiam să mă 'nsor! Voiam să-mi iau de soție pe una din amicele mele... dar' pe care? 'Mi-se păreau exact tot așa de bune, tot așa de frumoase, tot atât de grațioase una ca și alta...

Ele aveau aceleași idei, aceleași gusturi... Ele ziceau, «da» în același timp... se roșiau în același timp... mă făceau să surd amândouă în același moment.

Cu toate acestea, când cineva vrea să se 'nsoare trebuie să aibă o preferință.

Nu puteam să le trag la sorti... nu puteam să pun mâna la întâmplare pe un cap blond de zînă, și apoi să mă uit de două-ori ca să spun...

— Hei, dar' e Profira!

Sau:

— Hei, dar' e Elisa! Aceasta va fi puița mea!

Ele s'amestecă atât de mult una cu alta, că însăși părinții lor le-ar fi confundat... dacă n'ar fi avut una o panglicuță albastră... cea-

laltă o panglicuță roșie la gât, prin care se deosebiau una de alta.

Era vara! Eram invitat să petrec câteva zile la țară pe moșia părinților lor din județul Ilfov.

Mă gândii:

— Acum am să le observ bine, și îndată-ce voi descoperi cea mai mică deosebire, voi alege pe aceea, pe care o voi lua!

Din momentul care sosii printre ele, începui observațiunile mele.

Profira și Elisa veniră la dejun, amândouă în rochițe albe, cu singura deosebire a celor două panglicuțe, pe cari le-am pomenit mai sus.

— Bună ziua, Gogule! imi spuseră ele în același timp.

La masă amândouă aveau aceeași purtare elegantă și gentilă.

Când una vorbea, ceteam în ochii celeilalte că ea ar fi zis același lucru.

Eram încurcat!

Nu mai știam pe care s'o iubesc.

După dejun ne plimbăram prin grădină.

— Ce floare preferi, Eliso? întrebai eu crezând că voi deslega astfel problema înșurățeniei mele.

— Trandafirul roșu! zise Elisa cu un aer încântat.

o duce în rătăcire. Zice că Rusia prin această acțiune nu are alt scop decât acela, ca să încungiere isbucnirea războiului cu Anglia, care ar putea fi foarte periculos pentru ea, deoarece pentru acest războiu nu e destul de pregătită, și că manifestul Țarului nu ar fi pacea eternă, ci din contră începutul unei mari vărsări de sânge.

Carierile vieții.

Industria națională.

În articolul trecut am văzut absoluta necesitate a clasei industriale la noi, precum și câteva trăsuri generale din ramificațiunile acestei cariere.

Rămâne să atragem atențiunea publicului românesc, mai ales a părinților, asupra eventualelor urmări dezastruoase, cari trebuie prevenite și delăturate.

E vorbă de înstrăinarea industriașilor noștri.

Lipsiți de o masă compactă și organizată a industriașilor români, sîntem siliți a ne trimite băieții la măiestri străini. Astfel învățăceii noștri ajung în un mediu cu totul străin, și izolați de influența națională, ne pomenim că puțin le mai pasă de mândria și durerile noastre naționale, și se perd cu totul în mulțimea acelor oameni, cari dacă nu subtrag, de bună-seamă nu adaugă nimic la forțele noastre, ca individualitate etnică.

Ei bine, pentru-ce ne-am jertfit noi?

Jertfitu-ne-am ca să nu avem nici un folos de ostenețele noastre, sau ne-am jertfit pentru-ca alții să adune roadele secerișului nostru?!

Nu!

Industriașii noștri s'au ridicat din mijlocul nostru, al nostru sânge curge în vinele lor și ale noastre interese trebuie să le zacă la inimă. Din mijlocul nostru s'au ridicat și în mijlocul nostru au să-și petreacă zilele vieții.

Trebuie să formeze și ei o parte a clădirii noastre naționale, să umple golul care se simțete și care ne istovește puterile.

Sîntem săraci; străinii au o industrie bine organizată și multe avantagii, cari la noi nu există, dar' să avem cel puțin atragere unul către altul și să ne aducem aminte, că dacă nu ne ajutăm unul pe altul, o să devenim de batjocura celorlalte neamuri, cari știu să jertfească interesele personale când e vorbă de interesele națiunii.

Sîntem săraci și sîntem începători; și tot începutul e greu.

E greu, fără îndoială, dar' nu trece peste marginile puterilor noastre.

Părinții sînt chemați în prima linie a deșteptă și a îngrijii simțămintele naționale ale tinerelor odrasle. Părinții și învățătorii.

Băieții noștri să fie mândri, că au să devie industriași români și să fie conștii, că ei vor forma cu timpul pătura mult promițtoare a clasei industriale naționale.

Părinții să-și învețe copiii, că afară de datorințele față de sine, mai au încă datorințe față de neamul, ai cărui fii se mândresc a fi.

Tocmai din acest motiv nu putem recomanda îndeajuns publicului nostru să aplice pe cariera industrială și tineri, cari au studii gimnaziale. Abstrăgînd de la viitorul frumos al acestor tineri, ei sînt mai asigurați în contra amăgirilor, cari ușor pot seduce pe cei mai naivi.

E știut, că cultura e cel mai puternic razim al libertății și independenței, și nu ne vom mira de amalgamisarea industriașilor noștri cu elementele străine — mai bine zis, de starea lor de neactivitate — dacă ne vom gândi că o mare parte dintre industriașii noștri nu știu ceti și scrie. În lumea de astăzi plugarul, care nu știe ceti, e privit peste umăr; și ce vom zice despre industriașii analfabeți, când ei au pretenția de a aparține unei păture sociale mai înalte?!

Cultura intelectuală, câștigată în școli, și cultura morală câștigată în sinul familiei românești e o dublă garanță ce o cerem dela industriașii noștri ca Români cu durere de inimă; și odată asigurate aceste două, nu ne temem că vor fi perduți pentru neamul românesc, chiar de ar trăi în un mediu cu totul străin.

Să înțelegem odată, că sîntem avisați la puterile noastre proprii, că trebuie să ne cămpim spărturile edificiului social, dacă vrem să avem și noi casă și masă, ca celelalte neamuri.

Să înțelegem, că organizarea noastră internă e de o necesitate supremă, că nu putem sta alături de dușmanii noștri naționali, dacă sîntem slabi și nedisciplinați.

Căci pierirea neamurilor nu vine din afară, ci din lăuntru:

„Perirea ta din tine!“...

*

Să nu desperăm; începutul e greu, dar' începutul e făcut deja. Publicul românesc a înțeles serioșitatea chestiunii, s'a interesat de ea și ne place a crede, că de aci înainte se va interesa și mai mult ca până acum.

Avem chiar și unele ajutoare pentru meseriașii noștri. (Fondul Andronic, Dr. I. Văncea, Const. Papfalvi, Ioan Vișa și cel al „Transilvaniei“ administrat de „Astra“).

Administratorii acestor fonduri vor ști să ajute tineri, cari merită a fi împărtașiți, încât să nu ne pară rău, că 'i-am crescut pe banii noștri!

În sbor... fără a mulțumi măcar aceleia care li salvase libertatea!...

Dar' eu văzusem tot... Acest fapt fu pentru mine mica picătură de faoare care deosebia inima Elisei de aceea a Profirei.

Profira prinsese fluturile, dar' Elisa îl scăpase... ea îl înapoiasse zorilor și florilor sub purpura aurorei...

De! Când cineva are două verișoare cari se aseamănă atât de mult una cu alta, un fluture ușor, poate cântări în cumpăna amorului mai mult de cât s'ar crede.

M'am căsătorit cu Elisa! A. P. R.

Curiosități calendaristice. Următoarele curiosități, de sigur că nu vor fi cunoscute decât foarte puțin: Luna lui Octomvrie începe totdeauna în cea zi a săptămănei, în care începe Ianuarie, bunăoară, în 1898 ambele aceste luni încep în ziua de Joi. Luna Aprilie începe în aceeași zi cu Iulie, adică est-timp, într'o zi de Mercuri. Ear' Septemvrie cu Decemvrie într'o zi de Marți, Februarie, Martie și Noemvrie încep câte trele într'o zi de Duminecă, pe când lunile Maiu, Iunie și August încep fiecare într'o altă zi a săptămănei. Toate aceste reguli însă nu au loc în anii bisextili.

Un secol nu poate începe nici-odată în zilele de Mercuri, Vineri sau Sămbătă. Anul obișnuit se sfîrșește totdeauna în ziua cu care a început, bunăoară în anul 1898 ziua destinată este o Joi.

„Astra“ la Beiuș.

După știrile ce ne sosesc despre adunarea generală a „Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român“, ținută la Beiuș, reese, că a decurs într'un mod splendid. Încă înspre seara zilei adunării, au sosit Români în număr mare, din toate părțile. Dl protopop Augustin Antal a binevenat comitetul la sosirea lui în Beiuș. Acestuia i-a mulțumit președintele I. M. Moldovan. În ziua de Sfânta Marie, după săvîrșirea serviciului dzeesc s'a ținut ședința primă. Cuvîntul de deschidere l'a ținut președintele, dl Moldovan, ear' acestuia îi răspunde dl Iosif Vulcan.

După cetirea raportului general al comitetului central se urmează la alegerea comisiunilor.

După aceasta au urmat mai multe propuneri cari s'au dat comisiei budgetare spre desbatere.

Dintre disertații singură a dlui Axente Sever a intrat în termenul legal. Tema acesteia este: „Pentru-ce nu pot ținea Români concurență cu Ovreii“, nefiind însă autorul de față, nu s'a cetit.

La sfîrșitul ședinței s'au cetit de cătră secretarul ÎI, Dr. Ilie Beu, telegramele de aderență.

Au sosit mai multe telegrame din Sibiu, dintre cari la locul prim e a Ex. Sale Metropolitanului Miron Romanul. Mai departe din Arad, Lugoj, Brașov, Hațeg, Oravița, Buda-pesta, Bistrița, Hălmagiul-mare, Reghinul-săseș, Vâlcele, Biserica-albă, Rodna-veche, Tohanul-vechiu, Abrud, Cluj, Năsăud, Blaj, Deva etc., și cu acestea se încheie ședința primă.

În ședința a doua se cetește raportul special despre „Casa națională“, care este foarte îmbucurător.

După aceasta se naște discuție asupra urcării didactului dela școala de fete din Sibiu. Contra urcării au vorbit dl N. Ivan și dl Vas. Podoabă.

După aceasta vin în desbatere cele 3 regulamente prezentate de comitet: »Regulamentul afacerilor interne ale comitetului central«, »Regulamentul pentru adunările generale ale Asociațiunii« și »Regulamentul afacerilor interne ale despărțimintelor«, cari regulamente după unele îndreptări s'au și primit.

În sfîrșit vin la ordinea zilei alegerile. S'a ales de secretar I. cu unanimitate dl Dr. C. Diaconovich.

Comitetul, afară de câteva schimbări, a rămas tot cel vechiu.

Cu privire la locul adunării viitoare, nu s'a hotărît nimic.

„Conjurația dela Karlsbad“.

Acesta este titlul unui lung articol publicat într'un număr al ziarului »Magyarország“ din săptămăna trecută.

Numita foaie alarmează lumea maghiară cu aceea, că pe timpul când regele Carol se afla la Petersburg, s'ar fi intrunit în Karlsbad mai mulți fruntași de-ai naționalităților, slavă și română din Austro-Ungaria, pentru a se sfătuși asupra pașilor ce ar fi de făcut pentru dărîmarea dualismului și înlocuirea lui cu o alcătuire federalistică a monarhiei.

Spre scopul acesta se zice în foaia numită, că s'ar fi constituit un comitet executiv, consistător din cei mai pronunțați slavi și Daco-Români.

Reședința acestui comitet ar fi pentru Cehi Viena, pentru Slovaci Praga, pentru Slavii din Sud Belgrad, și pentru Români — Bucureștii (Sic).

Dintre Români cari ar fi luat parte la această conjurație, numita foaie spune pe Dr. Rațiu și Mocsonyi.

Scopul acestei conjurații ar fi, dărîmarea dualismului și introducerea federalismului, atât în Austria cât și în Ungaria.

Pașii ce ar fi de întreprins înainte de toate pentru ajungerea acestui scop, ar fi, ca cu ocaziunea iubileului de 50 ani al domniei M. Sale Monarchului nostru, să se ducă o deputațiune monstră a tuturor naționalităților și să-și aștearnă un Memorand strajnic.

Această conjurație, care încă nu este altceva decât o scornitură a creierilor inferbentați ai celor mai mari șovinști, o publică toate foile guvernamentale pe rînd.

Un cas acesta ca și cel din iarnă despre »revoluția dela Purcăreni și Bacifalău«, dat în lume la porunca lui Bánffy, pentru-ca să îmbete lumea cu el, întorcîndu-și atenția asupra lui, pentru a-și mai uita de nereușita guvernului cu privire la înoirea pactului cu Austria, la care vede că întimpină mari greutăți.

ȘTIRI POLITICE

Alianța turco-grecă.

Abia s'a împlinit anul, de când Turcia și Grecia își vărsară sângele pe câmpul de luptă, și acum se svonește că între dînsese se tratează despre o alianță.

Zilele trecute ministrul-președinte al Greciei, Rallis, a fost primit de Sultanul, care a zis că s'ar bucura, dacă Grecia s'ar învolda lega o alianță cu Turcia. Venind vorba și despre războiul atât de zdrobitor pentru Grecia, Sultanul a zis că-i pare foarte rău de isbucnirea acelu războiu, și va face tot posibilul ca să aducă lucrurile la o deplină împăcare între cele două popoare. De această părere e și prim-ministrul Greciei, Rallis, și a promis și dînsul că va face tot ce-i stă în putință pentru a reuși planurile Sultanului.

De fapt această alianță încă nu există, dar' printre cercurile dătătoare de ton din Grecia se crede, că această alianță se va încheia încă în decursul acestui an.

În legătură cu aceste știri despre alianță, amintim totodată, că între statele balcanice încă este pusă la cale o alianță.

Din capitala Bulgariei, Sofia, vin știri, că această alianță ar fi deja un fapt împlinit, și că ea este îndreptată mai ales contra Austro-Ungariei. Aceasta din cauză, fiindcă contele Goluchowski, ministru Austro-Ungar ar fi propus M. S. Monarchului nostru ca să refuze primirea în audiență a principelui bulgar Ferdinand.

Cu un cuvînt și în statele balcanice se petrec lucruri, cari trebuiesc serios urmărite, cu atât mai virtos, că Bulgaria stă așum sub mare influență din partea Rusiei.

CORRESPONDENȚA

La corespondența noastră despre »Dotarea clerului«, primim următorul răspuns.

— August 1898.

Prea Onorate dle Redactor!

În prețitul organ de publicitate »Revista Orăștiei“ Nr. 32 a. c., am cetit »Correspondența“ »Vocea unui preot la dotarea clerului«.

Fie-mi permis pe această cale să-și aduc mulțămîta colegială acelu stimat preot, căci eram desperat, că nimenea nu îndrăznește să-și ridice cuvîntul contra ceea-ce e pentru pierirea și stîrpirea în viața noastră biserică-escă-națională; eram desperat, ba chiar jignit în tot ce am mai scump și mai măreț în viața mea, ca Român adevărat. În desperarea agoniei mele îmi ziceam: »Dacă părinții noștri au știut răbda bătăii cu vine de bou și a se umili până a ținea câinii nemeșilor, ținînd sus și tare la tot ce e sfînt în viața lor biserică-escă-națională, noi fiii lor adevărați, trup din trupul lor, os din oasele lor și sânge din sângele lor, să nu ne putem vrednici de marele nume al acelor martiri părinți? Oare umbrele lor nu se vor înfățișa înaintea noastră? Și de ne vor vedea umiliți, ne vor desbrăca de numele nostru măreț spre rușinea noastră și a următorilor noștri, ear' de ne vor găsi suferind și luptînd, ne vor recunoaște pe suferință, că sîntem adevărați fii ai lor.

Noi, fiii acelor mărețe umbre cu puțină răbdare ne putem face vrednici, deoarece-astăzi învingerea luptătorilor este cu mult mai apropiată, — »cercați și vedeți cu ochii liberi, căci lumina tuturor popoarelor culte, luptă contra întunerului barbar«, și li va părea rău lașului, timidului și va plînge ca Iuda când s'a atins de arginți.

Deci să iubim poporul și poporul pe noi! să fim pentru popor și dînsul pentru noi! să nu-l lăsăm chiar nici după moarte, ba să fim îndestulați cu pâinea ce ni-o dă fără să-și suferăm, căci adausul dela guvern e tot dela popor...

Așadar' mă alătur în principiu și cîvingere la corespondența acelu stimat preot, rugîndu-l colegial, ca tot pe această cale să facă un apel tuturor preoților gr.-or. și să-și

— Și eu! exclamă Profira. E așa de frumos!

Din grădina trecurăm în salon. Amîndouă fetele se așezară la piano. Ele jucară la pian în patru mâni și cântară un duet!

A doua zi mă deșteptai în cea mai mare încurcătură.

Ce să decid?!

Un pretendent nu trebuie să cugete. »Ce frumoase sînt!« ci: »Ce frumoasă e!«.

Dumnezeu uitase să pue și în sufletele lor o văpaie albastră și alta roșie ca să le pot deosebi?...

Le zării în grădina.

— Amîndouă aveau câte un stropitor mic în mână și udau florile culegînd de ici, de colea câte o garofiță, câte o rosă, câte un miosotis la marginea pajștei.

Pe urmă se luară de mână și se plimbară încet prin aleele viliei.

Pe un boboc de trandafir se odihnia, întocmai ca pe o perniță de satin roșu, un fluturaș, cu aripile sale albe deschise, îmbetat de parfumul floarei sau apăsat de roua dimineții.

Profira îl zării. Cu impulsul instinctiv pe care îl au copiii și sexul frumos de a prinde fluturii, ea apucă fluturașul de aripioare.

Elisa făcu un gest repede... Ea isbi încet mîna sorei sale, fluturașul scapă și se înălță

Invite pentru o consultare în sinoadele protopresbiterale, de unde vom aduce voința tuturor preoților la un congres extraordinar, care îl vom cere cât de cu grabire.

Un preot.

Spania și Statele-Unite.

Eată știrile ce ne mai sosesc despre cele ce se petrec între Spania și Statele-Unite:

Regina Spaniei a subsemnat decretul, prin care se convoacă parlamentul pe 5 Sept. n.

Comisarul spaniol, cari au să fie de față la evacuarea Cubei, au fost deja numiți din partea guvernului. Membrii conferinței de pace dela Paris nici până acum nu sunt încă numiți.

Un transport de trupe spaniole a sosit deja în Spania, din Sant-Yago de Cuba.

Sampson cu flota sa a sosit în New-York la 21 August n.

America și-a numit deja membrii cari au să iee parte la conferința de pace.

Șiretenia lui Salomon.

Salomon și Abraham, doi tineri macabei de neam și cu educație perfectă, funcționari comerciali la bancherul Rozenfeld, sunt înzestrați cu un spirit cu totul remarcabil. Uimesc pe camarazii lor prin ușurința cu care potrivec cuvintele și calambururile. Pe lângă acestea amândoi sunt foarte tari în toate jocurile de societate, ceea ce face să fie invitați foarte des prin familii.

Se înțelege de sine, că Salomon și Abraham sunt geloși unul de altul. Salomon se îngălbenește când vorbește cineva de bine despre Abraham; Abraham se înverzește când laudă cineva spiritul lui Salomon.

Cu toate acestea se prefac că sunt cei mai buni amici și se îmbrățișează ori de câte ori le vine să-și tragă palme.

Intr'un cuvânt Salomon și Abraham sunt o pereche de suflete cu totul extraordinare.

Vecinic împreună: la cafea, la teatru, la bal.

Când zărești pe Salomon pe stradă, poți fi sigur că Abraham nu-ți departe și viceversa.

Mai deunăzi, Salomon și Abraham fură invitați la prânz la un antreprenor de lucrări care era în daraveri cu bancherul Rozenfeld.

Masa a fost cât se poate de veselă, ear' cei doi prieteni au făcut pe oaspeți să petreacă strașnic, cu spiritul lor și cu verva lor îndrăcită.

După masă invitații trecură în salon, unde Salomon și Abraham continuară a se întrece în vorbele lor de spirit.

Dar' tot delectând societatea, cei doi prieteni se pâneau unul pe altul.

La un moment dat, Abraham trage cu coada ochiului spre Salomon și-și inchipește că acesta nu-l vede.

Și atunci vrednicul Abraham combină o șiretenie uimitoare. Se apropie de masă, șterge o linguriță de argint și o viră în buzunar.

— Asta-i șmecherie cum se cade, își zice el în gândul lui. Așa trebuie să te porți cu goii cari te poftesc la masă.

Foarte mulțumit de el însuși, Abraham se îndreptă către un grup de doamne tinere, când, deodată aude glasul lui Salomon zicând:

— Domnilor și doamnelor, am să vă fac nițică scamatorie.

Intrigat, Abraham trage cu urechea.

— Eată, doamnelor, continuă Salomon, iau bună-oară lingurița asta de argint, o țin între degete, suflu deasupra... o bag în buzunar... Una, două, trei... Știți unde-i acum?

— Nu, răspuseră în cor domni și doamnele.

— Ei bine!... Lingurița-i în buzunarul amicului meu Abraham.

Abraham, vînat de mânie, fu nevoit să ridă cu ceialalți laolaltă, să se lase să-l caute și să dea lingurița, pe când toată lumea aclama pe scamator, care a rămăs cu lingurița.

NOUTĂȚI

Earăși foc în Orăștie. În anul acesta se vede că incendiile nu mai au sfârșit în orașul nostru, ca și când Orăștie ar fi devenit un teatru a flăcărilor. Nu mai departe ca în săptămâna trecută am înregistrat 3 cazuri de incendii. Luni, în săptămâna aceasta, tot pe acea vreme, pe care a izbucnit și în săptămâna trecută, adică între orele 10 și 11 din zi, signale de foc alarmau și înspăimântau locuitorii orașului nostru. Focul a izbucnit dintr'un șopru plin cu nutreț al unui jidan din piață, cu numele Baum Mihály și cu iuțala fulgerului s'a lăsat și și-a întins flăcările și asupra edificiilor din apropiere, fiind toate coperite cu praștilă, încât într'o jumătate de oră a căzut pradă flăcărilor 4 case și 2 șuri pline cu nutreț și bucate. Lângă șopru din care a izbucnit focul, s'au aflat și două vagoane de oase, pene etc., cari încă au ars toate. Se zice că un reușăcător ar fi pus focul, deoarece în șopru numit a mai izbucnit focul încă în 4 rânduri, dar' a fost îndată observat și localizat. De astă-dată însă nu s'a mai putut împedea lățirea lui și asupra altor edificii. Locuitorii orașului nostru sunt foarte nedumeriți din cauza deselor incendii ce se întâmplă de-un timp încoace. Pare-că mânia lui Dumnezeu s'a descărcat asupra Orăștiei.

„Grănițerul” este numele unui nou institut de credit și economii, ce se va înființa în curând în Dobra (com. Hunedoarei), cu un capital social de 60.000 cor. Institutul e pus la cale de inteligența română din Dobra și jur. Îi dorim isbândă deplină, și indemnăm pe Românii din acele părți, să-și deie tot sprințul lor.

Concert în Hațeg. Concertul d-nei Vlădaia ce era să se țină în Orăștie Duminică trecută, din cauze neprevăzute, nu s'a putut ține. Se va ține însă *Joi în 8 Sept. n. la Hațeg*, în sala hotelului la „Mielul-de-aur”, cu concursul Reuniunii de cântări din Hațeg. Rugăm cu stăruință publicul român să iee parte în număr cât se poate de frumos atât din loc cât și din jur, la acest concert.

Sfințire de biserică. Aduc la cunoștința onoratului public, că sfințirea bisericii nouă din comuna noastră Câmpuri-Surduc s'a deșit pe Duminică în 30 August st. v. (11 Septembrie n.) Prin aceasta se invită toți binevoitorii și milostivii ajutători ai acestei lipsite biserici. Câmpuri-Surduc, la 19/31 August 1898. Ioan Budoiu, preot.

„Mănăstirea Prislopului.” În favoarea acestei mănăstiri s'au încasat până acum, prin listele exmisse, aproape 900 fl. În nrul viitor începem cu publicarea numelor tuturor donatorilor.

Moșii-criminali. Foile ungurești tipă foc și pară din gură, că autoritatea statului e pe ducă, deoarece simbolul lui, steagul unguresc, a ajuns să fie sfirțicat de Moșii tocmai în ziua Sf. Stefan. Și anume în comuna Vaca, la granița dintre comitatul Arad și Hunedoara, niște necunoscuți au pus mâna pe steagul „unguresc” ce arbora la primărie, și l-au sfirțicat în bucăți. Pe urma acestor „criminali”, scriu foile maghiare, s'a pus gendarmeria, și au nădejdea că-și vor și prinde și apoi nu glumă, dar' au să guste amară pedeapsă pentru această faptă.

Școală română de meserii. Comunitatea de avere a fostului regiment românesc de grănițeri din Caransebeș, a decis să înființeze o școală românească de meserii și un internat în comuna Bîrsa, de lângă Orșova. În internat vor fi primiți 50—60 elevi români și se vor învăța următoarele meserii: *strungărie, lăcătușerie, turnătorie, ferărie și tâmplărie.*

Au răcori de el. „Hamburger Nachrichten”, organul familiei Bismarck, luând în apărare pe Românii și Sașii din Transilvania și Ungaria în contra Maghiarilor, ziazele din Budapesta cer cu insistență ca guvernul lor să nu mai permită intrarea în Ungaria a marului ziar german.

Producțiune teatrală împreună cu declamări și urmată de dans se va arăta Duminică în 4 Septembrie n. În localul „La curte” din Sebeșul, de către tinerimea de-acolo. Programa: „Trei Doamne și toți trei”, poezie de G. Coșbuc, declamată de d-șoara Aurelia Henția. 2. „Arvinte și Pepelea”, vodevil într'un act, de V. Alexandri. 3. „Acru”, poezie de T. Speranță, decl. de d-șoara Aur. Henția. 4. „La Icoană”, poezie de A. Vlahuță, decl. de dl Titu Morariu. 5. „Cinel-Cinel”, comedie într'un act de V. Alexandri.

Deputați români la universitatea săsească. La 30 Aug. n a fost ales de către cercul electoral din fostul scaun al Orăștiei,

ca deputat pentru universitatea săsească din Sibiu, dl *Laurian Bercian*, funcționar la „Ardeleana”, care și mai înainte a reprezentat acest cerc. Acest mandat sună pe anii 1898—1900.

În Sebeșul-săseșc a fost ales dl Dr. St. Pécuaru, avocat în Sibiu.

Vifor nu glumă. Al naibii vifor a mai putut fi și acela, căci eată ce scriu foile maghiare cu privire la ruperea portretului Regelui Carol de pe pereții hotelului dela Vélcele: „Chipul Regelui român atirna de perețele verandei unui hotel. În noaptea, când presupunem (?) că s'ar fi săvârșit atentatul, a băntuit în Vélcele un vînt groaznic, viforul a rupt chipul de pe perete și l-a aruncat pe alee, unde căzînd jos, i-s'au rupt ramele. Dimineața apoi servitorul ospetăriei l-a găsit afară. Tabloul l-au pus din nou în rame și l-au așezat din nou pe perete. Despre atentat, după-cum se vede din aceasta, nici vorbă nu poate fi. Eată cum știu șovinismul a trage lucrurile de pîr, când e vorba de a scăpa pe niște nemernici, cari în șovinismul lor îmbătător se dimit a săvârși crime ca cea dela Vélcele! Numai cât lumea îi cunoaște prea bine, decât să deie crezîmînt astorfel de minciuni patriotice.

Stipendii la școala agricolă. Direcțiunea școlii centrale de agricultură din București (Herestru), ne trimite următoarele informațiuni: În ziua de 5/17 Septembrie a. c. se va ține la școala centrală de agricultură din București examen pentru ocuparea a 22 stipendii ale statului român și mai multe locuri de solvenți pentru anul școlar 1897—1898.

Condițiunile de admitere la examen sînt: a) Să aibă etatea de cel puțin 16 ani împliniți (dispensă de etate nu se admite). b) Să fie terminat cel puțin 4 clase gimnasiale, clasice, reale sau un alt curs echivalent. Absolvenții a 8 clase gimnasiale și acei cu testimoniu de maturitate se primesc fără examen. c) Să fie sănătos și de-o constituție robustă, care se va constata de medicul școlii. Cererea de înscriere se va adresa de-adreptul direcțiunii școlii centrale de agricultură din București, cel mai târziu până la 4/16 Septembrie. Ea va fi subscrișă de părintele sau tutorul candidatului, când este minoran, ori de el însuși, când este majoran și va fi însoțită de actul de naștere, actul de vaccinare și certificatul studiilor cerute. Informațiuni mai detaliate se se ceară la direcțiunea școlii.

Expoziția de vite din Iași. „Deutsches Zeitung”, anunțînd importanța expoziției de vite, care se va organiza la 24—28 Octombrie la Iași, spune că primarul Vienei, dl Dr. Lueger, a intervenit în mod confidențial pe lângă primarii din Praga, Lemberg și Cernăuți să viziteze împreună această expoziție însoții de câte un medic veterinar și de câte un consilier municipal.

Eliberat din temniță. Mercuri în săptămâna asta, s'a eliberat din temnița dela Vaț, unde și-a făcut osînda de 10 $\frac{1}{2}$ luni, dl Basiliu Morariu, preot gr-cat. în Poiana. A fost condamnat pentru *ațtare* contra statului.

Nevasta lui Wasserthal călugăriță. Sămbăta trecută, nevasta căpitanului Wasserthal din Sibiu, care și-a dat inima sublocotenentului Gariboldi, acum, după-ce și bărbatul a fost transferat din Sibiu, a părăsit și dînsa orașul natal, și s'a dus într'o mănăstire de călugărițe din Austria-de-jos, spre a-și ispăși păcatele.

Vorbă bună pentru ziaristi. În Praga se țin de câteva zile conferințele congresului catolicilor chehi din țările coroanei cheice (Boemia, Moravia și Silezia). Deputatul dietei morave, Dr. Stoian, a vorbit despre „munca ziaristică”, pe care a declarat-o ca ocupațiune afară din cale de importantă, dar' și peste măsură de obositoare. „Nimeni dintre neziaristi nu știe, a zis între altele, câtă sudoare, câte cunoștințe și oboseli costă munca ziaristică. De aceea, zice, este datorința cercurilor respective a purta grijă de redactorii lor, a le ușura pe cât numai se poate grijile de existență, pentru-ca să se poată pe deplin consacra chemării lor importante și frumoase. Mai ales ar trebui, ca ziaristi să călătorească mult, să-și reînprospeteze forțele cele mistuite ale trupului și sufletului, precum și să adune nouă cunoștințe și experiențe spre a putea astfel menține foaia lor la înălțimea recepțiilor timpului.”

Sfîrșitul durerilor de măsele. Dr. Klein, medic în Paris, a inventat un fel de materie fluidă, care dacă se toarnă pe măsa sau dintele ce causează durere, aceea deloc înceată. Așadar oamenii nu vor fi mai mult siliți a-și trage dinții, și așa vom ajunge de nu vom mai avea atîția „stirbi”.

AMICITIE — DISTRACTIE

OARECUIVA

De amic, amic să fi
Dar' prea-prea să nu te fii
Că ai dat dovadă vie
De a ta fătărnicie.

Totdeauna te-am avut
Drag în suflet, ba mai mult,
Te-am iubit ca pe un frate
Cu multă sinceritate.

Numai asta m'a făcut
Ție de m'am încreșut
Ca la tine eu să cat
Ceea-ce mi-ai refuzat.

Foarte iute ași uita
Acest lucru mic așa
De n' minte nu mi-ar veni
Proverbul citat aci:

„La năcas nu 'n veselie
Vezi cine fice prietîn fice!”

Oarectneva.

FEL DE FEL

Un surd judecat de alt surd. Jud.: Cum ai îndrăsnit să faci o asemenea lucru?

Ac.: Mă chiamă Vasilie.

Jud.: (Crezînd, că acusatul l-a insultat) Ticalosule și mai insultă justiția?

Ac.: Ciobotar, când am de lucru.

Jud.: (Crezînd, că a spus vre-o necuviință) Ai să-mi răspunzi odată ca oamenii?

Ac.: Mama spune, că sînt de 27 de ani, dar' bunicul zice, că n'am decît 25 (Risete).

Jud.: (furios) Și acum mai răspunzi? Ei bine! Avînd în vedere, că acusatul cutare a făcut... lucrul, de care este acusat, conform articolului... pe care-l știu foarte bine, îl condamn la o lună de închisoare.

Ac.: Sunt de loc din... dar' acum șed la vîrul meu. Știți d-voastră Ghișă, Ghișă al Catinchii, coconasule, cel, care șede în mahalaua Trei-Sfetele, lângă biserică, la dreapta

Jud.: Ear' ai îndrăsnit să vorbești ce nu se cade?

Ac.: Nu-s eu acela.

Un apod: (la ureche) dle, omul e surd.

Jud.: Așa, te-ai apucat și de astal apoi lasă... Să mai șeadă o lună la închisoare!..

Pentru redacție responsabil: Petru P. Barițiu.

PROSPECT.

Subscriși voiind a da un avînt mai puternic economiei, industriei și comerțului în Dobra și jur, a căror prosperare zace la inima fiecărui om de interes public, am aflat de bine înființarea unui Institut de credit și economii ca societate pe acții sub firma: „GRĂNIȚERUL”, cu sediul în opidul Dobra, com. Hunedoarei.

Institutul se înființează cu un capital social de 60.000 coroane, reprezentat prin 600 acțiuni, în valoare de câte 100 coroane. Institutul se înființează pe timp nedeterminat.

Subscrierea acțiunilor se poate efectua la subscriși membrii fondatori.

Cu ocaziunea subscrierii este a se plăti în bani gata 10%, ear' 20% la adunarea generală constitutivă, când se vor staveri și termenele pentru solvirea ratelor restante. Ca taxă de înscriere și spese de fundare este a se plăti 2 coroane de fiecare acțiune.

Acțiunile se pot subscrie până la 26 Septembrie st. n. 1898.

Fundatorii își susțin dreptul de a alege înșiși direcțiunea institutului pe primul period de 3 ani.

Dobra, la 19 August st. n. 1898.

Francisc Hosszu-Longin (Deva)

Iuliu Florea (Orăștie)

Dr. Laurențiu Petric (Dobra)

Adam Leșnican (Dobra)

Aron Muntean (Dobra)

Iosif Petrovits (Dobra)

Iosif Christe (Dobra)

(387) Aureliu Oprean (G.-Dobra) 1-1

George Oprean (G.-Dobra)

Nicolae Muntean (Cugir)

Ioan Comloși (Dobra)

Nicolae Herbai (Dobra)

Ioan Tiucu (Dobra)

Ioan Petrovits (Lăpușul-sup.)

Nicolae Gostae (Lăpușnic)

Simeon Dragomir (Gurasada).

AVIS!

Prune, mere, pere, nuci, uctar, miere, și ceară, mai departe

Slivovitz vechiu și nou

cumpără numai direct dela producători cu prețurile cele mai mari

ALEXANDRU SIMON

negot în comisiune de export

DEVA

Oferte se se trimittă în scris. (388) 1-1

Concurs.

Prin aceasta se scrie concurs pentru ocuparea **postului de comptabil** la institutul de credit și economii „**Corvineana**”, societate pe acții în Hunedoara (Vajda-Hunyad) cu următoarele condițiuni:

1. Concurenții au să-și înainteze rugărilor subsemnatei direcțiuni, la care să alăture documente, cari se dovedească că posed calificațiunea și praxa îndestulătoare pentru a putea conduce independent toate registrele comptabilității de bancă.

2. Terminul înaintării rugărilor se fixează până la 20 Septemvrie n. a. c. *Postul este de a se ocupa cu 1 Octomvrie st. n. 1898.*

3. Alesul numai după un an de probă va fi numit definitiv.

4. Salarul se fixează cu **600 fl. v. a.**, solvit în rate lunare, și apoi tantiema statutară, socotită dela 1 Ianuarie v.

Hunedoara, la 30 August 1898.

(378) 1—2

Directiunea.

Bekanntschafft.

In einer Provinzstadt Siebenbürgens sucht ein kaufmännisch gebildeter junger Mann, Christ, 30 Jahre alt, der 3 Landessprachen mächtig, selbstständigen Gemischtwaarenhandlung Bekantschaft eines Mädchens oder Kinderlosen Witwe behufs Ehe kennen zu lernen. Konfession Nebensache, Mitgift 1000—2000 fl. für das Vergrössern des Geschäftes jedoch erwünscht Briefe mit Beischluss der Photographie zur adressieren Wilhelm Kirchberger, Broos, Siebenbürgen. Discretion Ehrensache. (374) 3—3

Szám 376—1898
ár.

(377) 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt városi árvaszék ezennel közhirrre teszi, miszerint Pap Roma k. k. Pap Brutus és Coriolan tulajdonát képező a szásvárosi 218-ik sz. tjkben A + 1 sz. 537/1 537/2 538 hrsz. alatt foglalt Malom utczában fekvő 6000 frt becsértékű valamint a szásvárosi 170-ik sz. tjkben A + 6 sz. 374/1 375. hrsz. alatt foglalt a sörház utczában fekvő 8000 frt becsértékű házas telkeik **1898. évi szeptember hó 15-ik napjának délelőtti 9 órákor** alulirt árvaszék hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános önkéntes árverésen elfognak adadni, megjegyeztetvén, hogy ezen ingatlanok a becsáron alul el nem adatnak és az árverési eredmény jóváhagyását az árvaszék magának fenntartja.

Az árverési feltételek behatobban a városi árvaszéknel bár mikor betekintheők.

Kelt Szásvárost, 1898. évi aug. 29-én.

A városi árvaszék.

Aoker,
elnök.

Muresian,
főjegyző.

Szám 679—1898
kir. végrh.

(379) 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szásvárosi kir. járásbírósnak V. II. 144/1898. sz. végzése folytán Dr. Böck Arnold szásvárosi ügyvéd által képviselt Erdélyi Ede brassói lakos mint alap- és felülfoglaltató javára Reiss (Róza) R. szásvárosi lakos ellen 450 frt tőke, ennek 1898. évi július hó 13-ik napjától járó 6% kamatai, eddig összesen 33 frt 70 kr. és árverési kitűzési 2 frt 10 kr.

költség kivételes erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírőilag le- és felülfoglalt és 813 frt 95 kr-ra becsült különféle rőfös-, rövid-, norinbergi- és vegyes áruk, butorok és ágyneműekből álló ingóságok, nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a szásvárosi kir. járásbírósnak V. II. 144/2 1898. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszinén Szásvároson adós lakásán leendő eszközzésére **1898. évi szeptember hó 9-ik napján d. u. 3 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint leszen kifizetendő.

Kelt Szásvároson, 1898. aug. 22-én.

Ráoz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 653—1898 kir. végrh.

(386) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMEY

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szásvárosi kir. járásbírósnak V. II. 42/1898. sz. végzése folytán Dr. Muntean Aurél szásvárosi ügyvéd által képviselt Szentpéteri István kudsiri lakos mint alap- és felülfoglaltató javára Mariutz Juon és társai kudsiri lakosok ellen 226 frt 89 kr. tőke ennek 1898. évi márczius hó 15-ik napjától járó 6% kamatai eddig összesen 53 frt 59 kr. és árverés kitűzési 2 frt 20 kr. költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírőilag le- és felülfoglalt és 672 frt 20 kr-ra becsült ökrök, sertések, bika, szeker, butorok, ágyneműek és vaskéből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a szásvárosi kir. járásbírósnak V. II. 42/2 1898. polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszinén kudsziros adósok lakásán leendő eszközzésére **1898. évi szeptember hó 7-ik napján d. u. 3 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint leszen kifizetendő.

Kelt Szásvároson, 1898. augusztus 18-án.

Ráoz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 698—1898.
kir. végrh.

(381) 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szásvárosi kir. járásbírósnak 11175/1897. sz. végzése folytán Dr. Moldován Szilviusz szásvárosi ügyvéd által képviselt Sommer A. Klinger budapesti lakos mint alap- és felülfoglaltató javára Hirsch Izidor és társa kudsiri lakosok ellen hátraléka 90 frt 30 kr. tőke, ennek 1898. évi márczius hó 9-ik napjától, 290 frt 30 kr. után 1897. évi július hó 1-től december hó 7-ig, 190 frt 30 kr. után 1897. évi december hó 8-tól 1898. évi márczius hó 8-ikától járó 5% kamatai, eddig összesen 69 frt 03 kr. és árverés kitűzési 3 frt költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírőilag le- és felülfoglalt és 1050 frtra becsült lovak, bivalok, kocsik, hintó és borokból álló ingóságok, nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a szásvárosi kir. járásbírósnak V. I. 31/4 1898. polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a **helyszinén Kudsziros adósok lakásán leendő eszközzésére 1898. évi szeptember hó 19-ik napján**

d. e. 10 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint leszen kifizetendő.

Kelt Szásvároson, 1898. aug. 27-én.

Ráoz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 625—1898 kir. végrh.

(383) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMEY

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szásvárosi kir. járásbírósnak 7675 1897 számú végzése folytán Dr. Muntean Aurél szásvárosi ügyvéd által képviselt Hirzia Iuon a lui Iosif felkenyéri lakos foglaltató javára Pintér Iuon és Filimon felkenyéri lakosok ellen eddig összesen 72 frt 08 kr. és árverés kitűzési 1 frt 40 kr. költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírőilag lefoglalt és 380 frtra becsült ökrök, szekerek és szénából álló ingóságok, nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a szásvárosi kir. járásbírósnak 3124/1898 polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszinén Felkenyeren, adósok lakásán leendő eszközzésére **1898. évi szeptember hó 5-ik napján délelőtti 10 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint leszen kifizetendő.

Kelt Szásvároson, 1898. augusztus 16-án.

Ráoz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 209—1898.

(382) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMEY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1896. évi 5928. számú végzése következtében Dr. Muntean Aurél ügyvéd által képviselt szásvárosi „Ardeleana” hitelintézet javára strugári Chivesc Iuon és társa ellen 200 frt. kr. s jár. erejéig 1897. évi július hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 575 frtra becsült 28 szeker széna, 2 ló, 3 kecske, 5 disznó, 200 véka csöv. törökbuzából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szásvárosi kir. járásbírósnak V. 104/1. 1898. sz. végzése folytán 200 frt tőkekövetelés, ennek 1894. évi április hó 18-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 48 frt 50 krban bírőilag már megállapított költségek erejéig Strugáron alperesek lakásánál leendő eszközzésére **1898. évi szeptember hó 5-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adadni.

Kelt Szásvárosban, 1898. aug. 4-én.

Grasser Károly,
kir. bir. végrh.

Szám 210—1898.

(384) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMEY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1897. évi 1362 számú végzése következtében Dr. Muntean Aurél ügyvéd által képviselt szásvárosi „Ardeleana” hitelintézet javára strugári Chivesc Iuon ellen 90 frt s jár. erejéig 1897. évi július hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 385 frtra becsült 24 szeker széna, 1 kanca, 5 disznó, 3 kecske-

ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szásvárosi kir. járásbírósnak V. 105/1898. sz. végzése folytán 90 frt tőkekövetelés, ennek 1895. évi szeptember hó 11-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 43 frt 95 kr. bírőilag már megállapított költségek erejéig Strugáron alperes lakásánál leendő eszközzésére **1898. évi szeptember hó 5. napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adadni.

Kelt Szásvárosban, 1898. évi augusztus hó 4-ik napján.

Grasser Károly,
kir. bírósági végrehajtó.

Szám 697—1898
kir. végrh.

(380) 1—1

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szásvárosi kir. járásbírósnak 3108. 1898. számú végzése folytán Dr. Moldován Szilviusz szásvárosi ügyvéd által képviselt Hercz Ármin és fiai budapesti lakos alap és felülfoglaltató javára Hirsch Izidor és társa kudsiri lakosok ellen 86 frt 51 kr. tőke, ennek 1897. évi november hó 19-ik napjától járó 5% kamatai, eddig összesen 66 frt 40 kr. és árverés kitűzési 3 frt költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírőilag le- és felülfoglalt és 450 frtra becsült hintó, lovak és szerszámából álló ingóságok, nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a szásvárosi kir. járásbírósnak V. I. 60 4. 1898. polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a **helyszinén Kudsziros adósok lakásán a leendő eszközzésére 1898. évi szeptember hó 19-ik napján d. e. 9 órája határidőül kitzetetik** és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint leszen kifizetendő.

Kelt Szásvároson, 1898. aug. 27-én.

Ráoz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 1034—1898 bvgrh.

(385) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMEY

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a dévai kir. járásbírósnak 1897. évi 5378 sz. végzése folytán Dr. Muntean Aurél szásvárosi ügyvéd által képviselt „Ardeleana” pénz- és hitelintézet végrehajtató javára Filimon János és társai végrehajtást szenvedettek ellen 500 frt tőke és járuléka erejéig elrendelt 1897. évi szeptember hó 17. napján foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával bírőilag lefoglalt és 434 frtra becsült butor, és egy pénz vas szekrényből álló ingóságok az 500 frt tőke, ennek 1896. szeptember hó 26-tól járó 6% kamata és eddig összesen 43 frt 76 krt tevő költségeknek felhajtására a korábbi és későbbi foglaltatók javára is nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a dévai kir. járásbírósnak V. I. 366. 1898 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis Déván Filimon János házában **1898 szeptember hó 7-én d. e. 8 órákor** és Bácsiban Popovics Dénes házában leendő eszközzésére **1898-ik év szeptember hó 7-ik napján d. u. 1/2 órája határidőül kitzetetik** és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. 108. §-ában megállapított feltételek szerint leszen kifizetendő.

Kelt Déván, 1898 augusztus 23-án.

Rubner Antal,
kvégrehtó